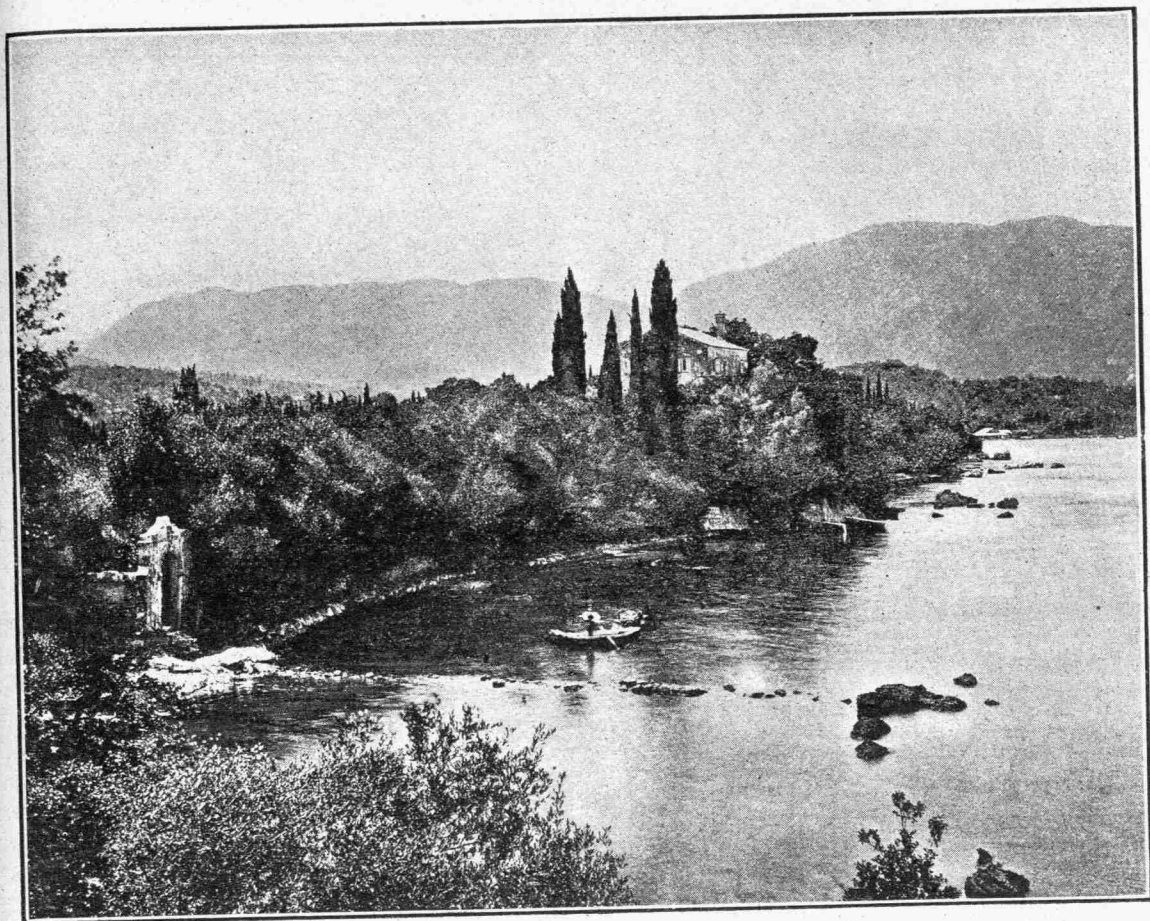

ΤΟ ΓΑΣΤΟΥΡΙ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

μας αὐτὰς νὰ δίδωμεν χαρακτῆρα χρονογραφικόν. Ὅταν καὶ ὁ τηλεγράφος ἀρχίσῃ νὰ παίζῃ ὀλιγώτερον μετριόφρον μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων, αἱ πληροφορίαι θὰ ἐκταθοῦν περισσότερο καὶ θὰ ἰδῇτε ὅτι ἡ θέσις τῆς ἀρθρογραφίας θὰ περιορισθῇ ἀκόμη περισσότερο. Τὸ ρεπορτάζ θὰ κατὰχλύσῃ τότε τὰς ἐφημερίδας ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν κυρίων ἄρθρων μέχρι τῆς τελευταίας σελίδος, ὅπου συσσωρεύονται αἱ ἀγγελίαι.

Μόνον τὰς ἀγγελίας δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκθρονίσῃ. Εἶνε ἡ δύναμις, τὸ αἶμα τῶν ἐφημερίδων. Ὡ! ὅχι τῶν ἐλληνικῶν, αἱ ὁποῖαι διαμυρσβητοῦν ἐν εἰδῇ ἐργολάβων διαγωνιζομένων εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὰς ὀλίγας ἀθλίαις χιλιάδας, τὰς ὁποίας τὸ ἐλληνικὸν ἐμπόριον διαθέτει εἰς αὐξήσιν τοῦ κύκλου τῶν πελατῶν του. Ἡ ἀγγελία κυρίως ἡγεμονεύει εἰς τὰ ἀγγλικὰ καὶ τὰ ἀμερικανικὰ φύλλα. Εἰς αὐτὰ δὲν περιορίζεται εἰς τὴν γ' καὶ τὴν δ' σελίδα, ὅπως εἰς τὰ φύλλα τοῦ ἄλλου κόσμου. Κυριαρχεῖ ἀπὸ τὴν α' σελίδα. Γνωρίζετε τί εἶνε τὰ εἰσοδήματα μερικῶν ἐφημερίδων ἐκ τῶν ἀγγελιῶν; Θὰ πηχόμην εἰς ἑκατὸν ἀπὸ τοὺς εὐμενεῖς ἀκροατάς μου νὰ εἶχε τὸ ἑκατοστὸν αὐτῶν δι' ἐν καὶ μόνον ἔτος. Οἱ Τάϊμς κερδίζουν ἐτησίως ἐκ τῶν ἀγγελιῶν τῶν 10—15 ἑκατομμύρια φράγκα. Τοῦτο ἐξηγεῖ πῶς ἐκάστη τῶν 60 ἀρχικῶν μετοχῶν τῶν ἰδρυτῶν τοῦ παγκοσμίου φύλλου ἔλαβεν ἐφέτος εἰς μέρος 125,000 φράγκα, — ὅσον ἴσως δὲν θὰ ἐπωλοῦντο ὅλοι ὁμοῦ αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες.

Εἰς τὸν ἐλληνικὸν τύπον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς ἡ τιμὴ τῆς καθιερώσεως ἰδιαιτέρου εἵδους ρεκλάμας, τῆς προσωπικῆς καὶ ἀνωφελοῦς, ἂν θέλετε ρεκλάμας, ἥτις διαθρύπτει τὴν περιορισμένην ματαιοδοξίαν μερικῶν, δὲν ἐξέρχεται ὠρισμένου κύκλου καὶ χρησιμεύει ὡς δόξα πρόχειρος εἰς ὅσους θέλουν νὰ αἰσθανθοῦν καὶ τοὺς νυχμοὺς τοῦ γλυκυπίκρου τούτου συναισθήματος, τοῦ εἰς τόσον ὀλίγους προσιτοῦ. Ἐρχεται κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν; Θὰ φροντίσῃ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς μίαν ἢ δύο ἐφημερίδας μετὰ ἀνάλογα κοσμητικὰ ἐπιθέτα. Ἀπῆλθε χάριν ἀναφυγῆς εἰς τὴν Αἰγίαν ἢ τὰ Μέθανα; Πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ γείνη γνωστὸν εἰς τὸ κοινόν. Ἐὰν ἡρραβωνίσθῃ ἡ ὑπανδρεῖσθῃ, τότε εἶνε ἀδύνατον νὰ διαφύγετε τὴν γνώσιν τοῦ πράγματος. Θὰ μάθετε τί εἶνε ἡ μνηστὴ του. Ἄν εἶνε πλουσία, ἡ ἐφημερίς θὰ φροντίσῃ νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ὡς «πολύφερνον». Ἐὰν εἶνε πτωχή, ἡ πενία εἶνε ἀρετὴ καὶ θὰ κρύπτεται ὑπὸ τὸ σεμνὸν ἐπιθετον τῆς «εὐ ἡγμένης». Ἐὰν εἶνε ἄσχημος θὰ εἶνε διὰ τὴν ἐφημερίδα «ἀγαθὴ». Συνήθως δὲ θὰ ἔλκῃ τὸ γένος ἐκ διακεκριμένης οἰκογενείας. Οὕτως ὥστε ἀναγινώσκων τὰς περὶ γάμων εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων, μοῦ ἔρχεται πολλάκις ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐρωτήσω ἂν οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς διακεκριμένας οἰκογενείας μένουν ἐν Ἑλλάδι ὅλοι ἄγαμοι.

Ὁ ἐλληνικὸς τύπος προώδευσε; Τίς ἡμπορεῖ νὰ τὸ ἀρνήθῃ; Ὅσοι ἐνθυμοῦνται τὰς πρὸ εἰκοσαετίας ἐφημερίδας δὲν θὰ μετὰ διαψεύσουν. — Αἱ ἐφημερίδες